

GYŰJTŐ: NAGYBAJOMI HONOSI. SÁKIKÖR

GYŰJTÉS IDEJE: 1982.

TART.: LAKODALMI NÉPSZOKÁSOK NAGYBAJOMBAN

7 lap

FÖLDRAJZI MUTATÓ: NAGYBAJOM

SÁKMUTATÓ: XIX . A. 3.

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRKÖRÖS

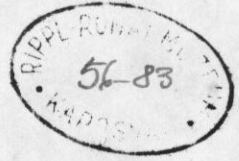
ÁTVEVETVE AZ NA-56/83 -AS TÉTELE ALÓL.

*Lakodalmi
népszokások
Nagybajomban*

*Készítette :
a nagybajomi honismereti szakkör*

- Adatközlő: Kovács László
- Szül. helye; ideje; Nagybajom, 1917. XII. 7.
- Lakhelye: Nagybajom, Kurmajör 'ul 6/1
- Adatfelvétel ideje: 1978.
- " felvevő: honismereti munkatársak
Balog Lászlóval közösen a munkatársak
irányításával.

Vőlegény beköszöntése

Tisztelt vendégsereg!

Ma hajnalban, alig hogy felvirradt a reggel

Összegyülekeztünk szép számú sereggel.

Jöttünk aztán tisztos hajlékunkhoz végre

A mi kedves menyasszonyunk mély tiszteletére.

Ez az a szép hajlék, hova iparkodtunk,

Most, hogy idetaláltunk, be is kopogtattunk.

Nyujtsuk hát előre szívünk hü szándékát,

Elvisszük most innét vőlegényünk szeretett mátkáját.

Most, hogy ezért jöttünk, látszik ez már rólunk,

Mert a vőlegényt is immár velünk hoztuk.

Fogadják be őt e tisztos hajlékukba,

Mint két gerle úgy éljenek örök boldogságban.

Menyasszony kikérése

Tisztelt vendégsereg, egy kis csendet kérek!

Egypár szót inditok, amig végét érek.

Egymás iránt való igaz szeretetre,

isten és ember előtt tetsző szép életre

Ma tesz fogadalmat menyasszony és párja,

Aki az indulást máris alig várja.

Kísérjük el őket ezen nagy útjukra,

A házaseletre tett nagy fogadalmukra.

Hivogatja őket a templom lélekharangja,

Mindketten könnyeznek a nagy boldogságukban.

Fogadalmat tesznek egymásnak egy egész életre,

Igaz szeretetre, földi békességre.

Induljunk el tehát csendes békességben,

Csendüljön fel ajkunk vidám éneklésre.

Rezes banda itt van, készek már az útra,

Elkísérnek minket szép trombitaszóval.

Fujd meg cigány most már azt a kecses trombitát,

Hadd hirdesse ékes szóval, mi az igaz boldogság.

Az esküvőről visszatérve egy újabb beköszöntő következik.

Legyen az úrnak dicsőség az égben,
Szerencsésen vittük nagy dolgunkat végbe.
Legyen az úristen mindig a vezérünk,
Igaz gyámolítónk, míg e földön élünk.
Váljék az új párnak a mai esküvése
Lelküknek örök javára, üdvére.
Istennek áldása szálljon a fejükre,
Legyenek boldogok, vidámak örökre.

Menyasszonybúcsúztató

Tisztelt vendégsereg!
E két szerelmes pár ma nagy esketet tettek
Fogadalmuk folytán mai nappal csak egymásé lettek.
A vőlegény most elviszi a kedves párját saját otthonába
Ott élnek majd, mint két gerle, örök boldogságban.
Eljött hát az idő, a búcsúzás utolsó órája,
A menyasszonyt elvisszük a szeretet, a boldogság útjára.
A szülői háztól immáron ezúttal elszakadt,
Más otthona lévén, boldogságot,
vidámságot találjon az otthon melegében.
A menyasszony búcsúzik kedves szüleitől,
szivből szeretett jó testvéreitől.
Szólna, de nem tud, látom bús arcáról,
Kimondom én tehát, mit elméje gondol.
Kedves édesanyám! Először is tehozzád szólok,
Zokogó szavakkal tetőled búcsúzó.
Fölneveltél engem, mint édes gyermeket,
Most át kell adnod egy titkos jövendőnek.
A szived mélyén hordtál, mindig úgy szerettél,
A jóra tanítottál, a rossztól meg féltettél.
Te voltál énnékem igaz gyámolítóm,
A jó Isten áldjon meg, szivemből kívánom.
Kívánom tenéked, hogy bú és bánat soha ne érje szivedet,
Köszönöm, hogy szeretettel fölneveltél engemet.
Köszönöm, százszor is köszönöm anyai jóságod,
Amiért az Isten százszor is megáldjon.

Kedves édesapám, most tehozzád fordulok,

fájó szívvvel tőled is búcsúzok.

A szülői anyám mellett te voltál életem biztos támasza,
Leányi életemnek mindig hű záloga.

Hálából csókolom a két dolgos, elfáradt kezedet,

Köszönöm, hogy tisztességgel neveltél engemet.

Gyermeki szívemben a hála, a köszönet sugárzik felétek,

Kivánom, hogy ezután is boldogan éljeteK.

Most pedig jöjj hozzám, adjad rám atyai áldásod,

amiért az Uristen ezerszer megáldjon.

Köszönöm jószágod, köszönöm, hogy eddig felneveltél,

Sok fáradtság után szárnyamra engedtéL.

Ezután már mátkám hász az örökös támaszom,

a tőled kapott szeretetet őtőle várhatom.

A szívem mélyén szeretetet és boldogságot érzek,

A lelkem mélyén titkon őrzöm régi reménységem.

Kedves testvéreim, kik itt álltok mellettem,

halljátok búcsúzó szavaim,

Tőletek elválok, s értetek hullanak forró könnyeim.

Nehéz az elválás, de a sors vélem így rendelkezett,

Ti legyetek boldogok, vidámak, míg a földön éltek.

Én titeket továbbra is szeretlek, a szívembe zárlak,

Szeressétek ti is örökké apánkat, anyánkat.

El ne felejtsetek, hogy a szeretet az élet rózsafája

Igy éljeteK tovább boldogan, vidáman.

Tisztelt vendégsereg! Ezzel búcsúzásom végére is értem,

lánduljunk el tehát csendben, békességben.

KisérjeteK engem mátkám hajlékába,

Ott fogok majd élni örök boldogságban.

Az ételek beköszöntése

Az asztalterítés bejelentése

Urain, és hölgyeim, az asztal már meg vagyon terítve
Tányér, kanál, kés és villával ékitve.
Foglaljanak helyet, mindenki a párjával
Én hozom az ételt ezután, sorjában.
De addig is, míg arra később sor kerülne,
Elmondom, hogy a lagzinak mi a története.
A mi vőlegényünk jöttében-jártában
Beleszeretett kedves menyasszonyába.
A szerelmet aztán tüstént tett is követte,
Mert harmadnapra őt meg is kérte.
A kedves menyasszony egy cseppet sem habozott
Egy szép jegykendőt rögvést átadott.
Ez volt a záloga rövid szerelmüknek,
És az inditéka a mai esküvőnek.
Ezért vagyunk itt, hogy őket ünnepeljük,
Hogy a kedves új párt vígan felköszöntsük.
No, de most már elég a történet meséjől,
Elveszem a tálát a szakácsnő kezéből.
Ahogy megigértem, jövök már sorjában,
De előbb megnézem, hogy mi xvan a konyhában.

Az első étel beköszöntése /leves/

Tisztelt vendégsereg! Ahogy az imént a konyhában sűrögtem-forogtam,
Egy nagy titok nyitjára bukkantam.
A szakácsnő asszonyok az ételt mind elkészítették,
Az első tál ételt már ki is meritették.
Gondoltam, hogy Önök már mind nagyon éhesek,
Ezért e finom tyákhúslevessel idesiettem.
Vegyétek hát el tőlem e leveses tálát,
Ettől lesz majd kedvük táncra, mulatásra.
Étkezzenek bőven, ürítsék a tálát,
Ehhez kívánok nagyon jó étvágyat.

A káposzta felköszöntése

A káposzta az étkek vezére,
 fülemmel hallottam, hogy mindenki dicsérte.
 De én nem dicsérem, dicsérje megx magát,
 Belevágtam két oldal szalonnát,
 Tizenkét disznónak elejét, hátulját.
 A töltöttkáposzta úri eledel,
 Mátyás király is fogyasztott ilyet eleget.
 Az orosz cárnak is fő étke vala,
 Nem is gondolta, hogy mi is eszünk ilyet vala.
 Hölgyeim, uraim, szedjenek belőle,
 Fogyasszák étvággyal, ettől lesz majd kedvük táncra, mulatásra.
 Keressék meg benne a disznó fülét-farkát,
 Káposztával töltsd meg hát mindenki gyomrát.

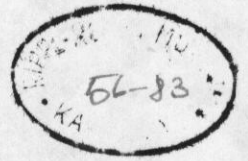
A pecsenye köszöntése

Itt hoztam sülteket, számtalan sokfélét,
 Fenje meg hát ezért mindenki a kését.
 Mert ezek a sültekek jó fogat kívánnak,
 Minden vőfény szedjen a koszorúslányának.
 A sültekek között lelnek borju, malac és kecskepecsenyét,
 Keressék meg tüstént e szép tál fenekét.
 Szedjenek uraim késsel, négyágú villával,
 És öntsék meg fentről finom kadarkával.
 E finomság mellé a jó bort is hozom már,
 Töltse meg mindenki ebből a poharát.
 Egyenek, igyanak, hisz ez kell a magyar embernek,
 Ettől aztán biztos táncra kerekednek.

A dusultatás bejelentése

A cigányprimás engem arra biztatott,
 Ha részükre bő erszényt nyittatok.
 Megkeresi azoknak a kótát, muzsikál
 Ezerféle gyönyörűszép nótát.

Ezen biztatást én rögvest meghallottam,
Ezértidejöttem üres tányérommal.
Vegyük figyelembe a primás szerény kérését,
Tömjük bankóval szegényes erszényét,
Húzd rá cigány, először is a vőlegény nótáját,
Hogy veszi karjára szeretett mátkáját.

Bajomban szokás volt, hogy ugyanazt a nótát dúsoltatták a vő-
legénynek és a menyasszonynak. Ez a következő volt:
Ember, ember, az akarok lenni.....
És végül éjféltájban a menyasszony menyecskévé avatása, a
menyasszonytánc következett.

Ennek beköszöntése így hangzott:

Im, itt áll előttünk az ékes menyasszony,
Hogy menyecskefejjel először mulasson.
Táncoljon hát vele mindenki egy kurtát,
De arra vigyázzunk, le ne tiporják a cipője sarkát.
Arra is gondoljunk, hogy drágáért varrták,
Aztán tömjük meg majd bankóval a markát.
Én kezdem a táncot, a többi még ráér,
Húzd rá cigány az új házaspárért.